RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 234.514 van 26 april 2016
in de zaak A. 213.999/XIV-36.008

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dimitri Vandenbroucke
kantoor houdend te 8940 Wervik
Steenakker 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
kantoor houdend te 1000 Brussel
Koning Albert II-laan 26 A

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 16 oktober 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 129.392 van 15 september 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.914 van 18 november 2014.

Verzoeksterheeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 december 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dimitri Vandenbroucke,dieverschijnt voor verzoekster, is gehoord.

AuditeurRita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeksterkomt België binnenop 7 januari 2010 en zij dientdezelfde dag een asielaanvraag in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 11 april 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 9 mei 2014 tekent verzoekster tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 15 september 2014 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeksterwerpt in een enig middel, dat zij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoekster voert aan dat in het bestreden arrest ten onrechte wordt aangegeven dat noch zijzelf nog haar raadsman ter terechtzitting zijn verschenen. Verzoeksters raadsman had in deze een beroep gedaan op een bereidwillige confrater en hij heeft nadien de mededeling ontvangen dat ter zake het nodige was gedaan. Er is geen reden om hieraan te twijfelen omdat dezelfde dag nog beslissingen zijn genomen waarin de tussenkomst van dezelfde advocaat wordt vermeld.

Verzoekster verwijst naar een fax van een andere advocaat die uiteenzet dat de aangezochte confrater ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanwezig was, dat die confrater is verschenen in zaken vóór en na die van verzoekster en dat zij niet was aangemeld in de zaak van verzoekster en in zaken van een andere raadsman, doch dat zij in de zaken van deze laatste raadsman toch vermeld staat als zijnde verschenen.

Volgens verzoekster is het duidelijk dat het bestreden arrest berust op een vergissing van de griffie, dat een raadsman ter terechtzitting is verschenen in haar zaak en dat dus ten onrechte toepassing is gemaakt van artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet.

Beoordeling

5. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan, met name uit het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van de vierde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 25 augustus 2014, blijkt dat noch verzoekster noch iemand voor haar is verschenen. In dit proces-verbaal wordt vermeld dat de verwerende partij de toepassing van artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet heeft gevraagd, hetgeen er eveneens op wijst dat verzoekster niet aanwezig of vertegenwoordigd was. De vaststellingen in het bestreden arrest stemmen hiermee overeen.

Verzoekster maakt geen melding van een klacht wegens valsheid tegen het voornoemde proces-verbaal of het bestreden arrest, die authentieke aktes zijn. De vaststelling of een raadsman al dan niet aanwezig was behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de feitenrechter en de Raad van State vermag als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de feiten te treden. Verzoekster maakt geen schending van artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

6. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond en kan derhalve niet tot cassatie leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig april tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Geert Debersaques**